

dre nøjagtige, efter at Epidemikommis- sionen efter § 23 i Loven af 30. Marts 1892 og 31. Marts 1900 har faaet Beføjelse til at foretage adskillige Foranstaltninger uden for Tilfælde af offentlig Behandling.

Det foreslaas altid at bruge Betegnel- sen „Epidemikommisjon“ om den lokale Myndighed, som leder Foranstaltningerne efter Loven. Dette er blot en Viderefø- relse af den af vedkommende Folketings- udvalg til Loven af 1900 foreslaaede Æn- dring, der ikke har vist sig helt tilstrække- lig til at udelukke Forvirring.

I 2det Stykke er Bestemmelserne om „Købstæder, der ikke har nogen af Justits- ministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt,“ slettede, da efter § 1 i Lov om Tilveje- bringelsen af Sundhedsvedtægter af 12. Januar 1858 alle Kongerigets Købstæder skal have — og har — saadanne Ved- tægter.

Det er ikke skønnet praktisk at ændre Valgperioden i Overensstemmelse med Reg- lerne i Lov om kommunale Valg af 20. April 1908.

Da det er bestemt i § 8, 1ste Stykke, i Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914, at Kredslægen er Medlem af samtlige Epidemikommisioner i Kred- sen, er Bestemmelsen om det Tilfælde, at Jurisdiktionen hører under forskellige Læge- embeder, slettet.

I 3die Stykke (Lovens 4de Stykke) er det foreslaaet udtrykkelig at udtale, at de i Henhold til Bestemmelsen trufne „foreløbige“ Foranstaltninger snarest skal forelægges Kommissionen. Dette følger formentlig alle- rede deraf, at de betegnes som „foreløbige“, men da Lovens Ordlyd dog er funden tvivlsom, synes det rettest at afskære saa- dan Tvivl.

I 4de Stykke (nu 5te Stykke) foreslaas Sætningen „naar en smitsom Sygdom tag- es under offentlig Behandling“ udeladt, da den i Bestemmelsen nævnte Bistand fra de kommunale Raads Side under Omstæn- digheder kunde være til Nytte, ogsaa naar offentlig Behandling ikke er paabudt.

Til § 2.

Dette i Lovens § 1, 6te Stykke, om- handlede Overtilsyn foreslaas det at be- nævne „Overepidemikommisjon“ i Over- ensstemmelse med den til § 1 omtalte Ændring. Derhos er „den i Loven af 16. Marts 1851 § 1 foreskrevne Maade“ opta- get i selve Lovens Tekst med den Æn- dring, at Valgmændenes Antal foreslaas sat til 1 for hver 3,000 Indbyggere i Ste-

det for 1 for hver 1,500 Indbyggere, for at undgaa alt for store Valgmandsforsam- lingen.

Medens Forskrifterne i 3die Punktum i Lovens § 1, 6te Stykke, er flyttede til § 4, er Stykkets 2det og 4de Punktum ude- ladede som overflødige efter Loven om Em- bedslægevæsenets Ordning.

Til § 3.

Ligesom Ordet „Mænd“ i Lovens § 1, 1ste og 6te Stykke i Forslagets §§ 1 og 2 er ombyttet med „Medlem“, saaledes synes det rimeligt her at udtale, at enhver, der kan vælges til Medlem af de kommuna- le Raad, ogsaa er valgbar til Medlem af Epidemi- eller Overepidemikommis- sionen.

Til § 4.

Reglen i 1ste Stykke, der efter Lo- vens § 1, 3die Stykke, nu kun synes at gælde for Epidemikommisionerne, maa utvivlsomt ogsaa gælde for Overepidemi- kommissionerne, hvilket vil fremgaa af Reglens Plads i Forslaget. Tilføjelsen af Ordet „Budløn“ tilsigter at udelukke en i Justitsministeriets Skrivelse af 21. Juli 1888 — Ministerialtidende 1888 A. Nr. 156 — under 1) omhandlet Tvivl.

I 2det Stykke, der svarer til Lovens § 1, 2det Stykke, og efter Lovens § 1, 6te Stykke, 3die Punktum, gælder for begge Kommissioner, foreslaas tilføjet „paa Landet“ for at klarlægge, hvad der efter Loven af 1900 i Modsætning til Loven af 1892 kun indirekte fremgaa af Ordene, nemlig at Reglen kun gælder for Landet.

Til § 6.

Disse i Lovens § 2 indeholdte Bestem- melser hviler som udtalt i Motiverne til det Rigsdagen i Samlingen 1884—85 fore- lagte Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme — Rigsdagstidende 1884—85 Tillæg A., Sp. 1637 — paa en Sondring mellem de Sygdomme, der normalt kun forekommer her i Landet som Følge af Smitterns Indførelse fra Udlandet, og dem, der kan opstaa, uden at det skyldes Smitte udefra. Den første Gruppe er Genstand for de Forholdsregler, som træffes ifølge Lovgiv- ningen om Foranstaltninger mod smit- somme Sygdommes Indførelse i Riget, og maa betragtes som egnet til Epidemibe- handling, selv om der kun er Spørgsmaal om enkelte Tilfælde.